

RECENZJE I OMÓWIENIA

[Ks.] Grzegorz Sokołowski, *Chrześcijański polityk. Inspiracje nauczaniem Jana Pawła II o podmiotowości osoby ludzkiej jako fundamentie życia społeczno-politycznego*, Wydawca: Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu, Obserwatorium Społeczne, Wrocław 2021, 216 stron (ISBN 978-83-66545-42-7; ISBN 978-83-954709-3-6)

Publikacja rozpoczyna się niekonwencjonalnie, gdyż przywołuje aż osiem oryginalnych sentencji wpisujących się w treść podjętego tematu. Są to „błogosławieństwa” adresowane do przywódców politycznych, które sformułował wietnamski kardynał François Xavier Nguyễn Văn Thuận (1928-2002), przewodniczący Papieskiej Komisji *Iustitia et Pax*. Dla przykładu warto wymienić przynajmniej trzy tego rodzaju sentencje, mianowicie:

Błogosławiony przywódca polityczny, który działa na rzecz jedności i czyni Jezusa punktem oparcia swojej obrony.

Błogosławiony przywódca polityczny, który działa na rzecz radykalnej zmiany, który odmawia nazywania zła dobrem i dla którego przewodnikiem jest Ewangelia.

Błogosławiony przywódca polityczny, który nie boi się prawdy ani mass mediów, albowiem w czasie sądu odpowie tylko przed Bogiem, a nie przed mediami.

Jeśli można słowo „błogosławiony” potraktować zamiennie ze słowem „szczęśliwy”, to wydaje się, że przywołane sentencje stają się wówczas jeszcze bardziej klarowne. Błogosławiony polityk to ten, który czuje się szczęśliwym ze względu na to, że troszczy się o dobro wspólne, i czyni to zgodnie z chrześcijańskim sumieniem.

Strukturę publikacji stanowi cztery rozdziały, których tytuły trafnie zapowiadają ich zasadniczą treść: 1. *Osoba ludzka i życie społeczne*; 2. *Polityka jako uporządkowanie życia społecznego*; 3. *Przestrzeń życia społeczno-politycznego*; 4. *Udział chrześcijan w życiu społeczno-politycznym*. Dołączona jest oczywiście starannie dobrana bibliografia, która w pewnym sensie uwiarygadnia inspiracje, które Autor przywołuje w podtytule.

W podjętych rozważaniach czytelnik znajdzie wyjaśnienie i uzasadnienie etycznego wymiaru polityki, sytuowanego na gruncie personalizmu. Ujęcie

to zakłada, że politykę należy postrzegać jako roztropną troskę o dobro wspólne, którego realizacja jest wyrazem właściwego uporządkowania życia społecznego.

W książce ukazane zostały interesujące kwestie dotyczące postaw i zachowań chrześcijan (katolików) w zaangażowaniu politycznym. Jedną z takich kwestii jest niewątpliwie zagadnienie kościelności i partyjności chrześcijan. Temat ten jest jakby rekapitulacją rozważań dotyczących obrazu chrześcijańskiego polityka. Niezwykle cenne wydają się być takie stwierdzenia Autora, jak chociażby następujący *passus*:

„Polityk w swej działalności, szczególnie gdy chodzi o podejmowanie decyzji, często staje wobec dylematu, czy pozwolić prowadzić się zasadom etycznym, czy też poddać się racji pragmatyzmu. Te wahania sumienia czynią bardzo trudnym życie polityków, którzy muszą liczyć się z takimi dylematami, jak skuteczność czy uczciwość, skuteczność czy sprawiedliwość, skuteczność czy szacunek dla człowieka i inne. Wszystkie te dylematy są jednak, w ostatecznym rozrachunku, pozorne, ponieważ polityk musi zrozumieć, że długą i trwałą skuteczność jego działania gwarantuje wyłącznie działanie zgodne z etyką” (s. 197).

Publikacja ma wybitnie charakter edukacyjny. Budzi myślenie o polityce w duchu etyki personalistycznej. Dobrze by się stało, gdyby trafiła do rąk nie tylko studentów katolickiej nauki społecznej czy politologii, ale także tych wszystkich, którzy pragną uprawiać politykę „po chrześcijańsku”.

Jan Mazur *OSPPE*